

רעפ 67157-04-25 - יוסף יצחקוב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 67157-04-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: יוסף יצחקוב
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג 1825-03-25 מיום 2.4.2025, שניתן על ידי סגן הנשיא י' עדן והשופטים ע' כהן ו-ט' לחיאני שהם בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגן הנשיא י' עדן, השופט ע' כהן והשופט ט' לחיאני שהם) ב-עפ"ג 1825-03-25 מיום 2.4.2025, במסגרתו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום באשקלון (השופט צ' פורר) ב-ת"פ 52433-04-24 מיום 9.2.2025.

2. המבקש הורשע בעבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. בגזר דינו של בית משפט השלום נקבע שמתחם העונש ההולם לעבירה הוא בין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-22 חודשי מאסר בפועל". בגדרי המתחם נשקלו בין היתר, הודאת המבקש בעבירה; למול, עברו הפלילי המכביד, הכולל עבירות סמים, תעבורה ואלימות. נוכח האמור, נגזר עליו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המשיבה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי, התקבל. תוך הדגשת הצורך בהרתעה, נוכח עברו הפלילי המכביד של המבקש. בשים לב לכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את מלוא הדין, נגזר על המבקש עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

3. בבקשה שלפניי, המבקש טוען שמתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו בבית משפט המחוזי מחמיר וחורג במידה ניכרת ממדיניות הענישה הנהוגה; וכי העונש שהוטל עליו גבוה באופן משמעותי מהעונש

שנגזר עליו בבית משפט השלום.

4. דין הבקשה להידחות. בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" המופנית כלפי חומרת העונש, תינתן במקרים חריגים בלבד (רע"פ 5300/18 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.7.2018)). גם הפער בחומרת הענישה בין ערכאת הערעור לערכאה הדיונית, אינו מצדיק היענות לבקשה, משנדרש לבחון את ההלימה בין העונש שנגזר בפועל לחומרת העבירה בגינה הורשע המבקש (רע"פ 1154/20 מלכה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.2.2020)). המקרה דנן אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

5. החזקת סמים היא נגע מתפשט בחברה שטומן בחובו סכנות במישורים שונים. ההתמכרות לסם עשויה לגרום לנזק לבריאותו הפיזית והנפשית של הפרט. כמו כן, היא עלולה להוביל לפגיעה בחברה בכללותה, לנוכח הגברת הסיכון למעורבות בפעילות עבריינית (רע"פ 8388/22 אביבי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (8.12.2022)). בפרט, הדברים מקבלים משנה תוקף בעבירה נשוא הבקשה שלפניי, משזו עשויה לאפשר להרחיב את מעגל המשתמשים בסמים ואת הסכנות האמורות. לא בכדי העונש הקבוע בצד העבירה הינו 20 שנות מאסר בפועל. בכך ניתן ביטוי לעמדתו הערכית של המחוקק, באופן שתואם את העונש המרבי ההולם הרשעה בגינה.

6. משכך, זה מכבר קבעתי שבעבירות מסוג זה, ראויה ענישה מחמירה שתוביל להרתעת עבריינים פוטנציאליים מביצוע העבירות, אשר מעמדה יבוכר על פני נסיבותיו האישיות של מבצעה (רע"פ 3491/24 מתתיהו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.4.2024)).

7. במקרה דנן, המבקש החזיק בדירתו סם קוקאין, במשקל הגבוה פי 70 מכמות ההחזקה הקבועה בחוק. בנוסף, לחובתו עבירות פליליות רבות, הכוללות עבירות סמים הקשורות בגידול, סיוע להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, סיוע להחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית. למרות שבגינן מצא עצמו המבקש יושב מאחורי סורג ובריוח חודשים ארוכים, הוא חזר לסורו וביצע את העבירה נשוא הבקשה שלפניי - בסמוך למועד שחרורו ממאסר. נוכח נסיבות אלו וחומרת העבירה, העונש שנגזר על המבקש אינו מחמיר יתר על המידה. על-כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד אייר
תשפ"ה (12 מאי
2025).

יוסף אלרון
שופט